

בזמננו של פונטוס פילאטוס — היו ביהודה גזל ועושה, מיתות תכופות בקל משפט ואכזריים בלל סוף ובלל שיורר.

פירון, המראכות אל קאטוס.

בכנ אייכמן לא נשבע אפילו על האויב? גילון? ודרך אבב וגם מאוני שופטים בירשאל: אינא אנא בליל ולא בריה חד שה יאמר בפי יהודים, כי המנהג בריה חד שה כונתו העמיש את הנתיך כבירית ישנה כבירית שתישנה וקול לחליליה, ובכן איחאנגליון, עם כל הבכור ראוי ולא בריה חדשה עוד, שופטים, ספרים ונותנים שירשאל — לא נשבע אם כן אייכמן אפילו על האיחאנגליון, כי אם באלהים. הריש שמי אצבעות ונשבע באלהים. כשנשבע אמונים להטיל הרודס את מלוך כף ה' יד, כי הטיילס האמין באמת.

הוא לא נשבע על האיחאנגליון כי אחרי הכל גם קיבץ ספרים זה הוא ברובו יצירתם של יהודים. ואחרי הכל ולמרות ההכחשה הסוטאלית (אצל הכל סוטאלי) אייכמן מכחישי את כתב האישום, עדיין גם באיחאנגליון כי חרובים ביד הגאמי, ועד כאן נודה לו ונטכסים עמו ואף נעמד לא ברם חלילה למתו של שום יהודי! אין הוא מוכן ברובו ישראלי להשבע על ספר שבו מצויים לא מילין את האויבים.

הוא לא נשבע אפילו — ולמה לא הצע לו בעצמו? — על ספר תורתו, ממין קאמפי, ואילו נשאל היה — ואולי נעשה זאת התבטעה מחר — בספר זה של המתייש שלש, והוא יאמר כשרים כבר אפר על מעשים נאציים מסוימים: "כבר נשפטים אויבתיים", וגם זה יהיה ריחה גדול שלשוע מפני אוברשטרומבמפיהרר נאצי ברבים שכלה.

הוא נשבע "רק" באלהים כי אלהים הוא כל יכול וכפי הנראה גם לא לשאת אחריות ואת שובעו, (בל יחשב לי הרבר להשא). והם מסביר לנו ביתר שאת משום מה היתרות התרחקה מה גברות ואת תבעו מן האדם הרחוק הקרוב גוצרי אלש הורעק קצרה: אני מאמין באבן בכך. — הוא נשבע אינם מתייבים.

החזר לו מזל של הנציב העליון הרומאי הזה וזשמו הונצח יותר מאשר שפותיהם של יסורים בארצו בזכות שילוב זה שנשתלב בדבריו שמי אחריה הותה הועה. ונתה נתמול מזלו ככל פלמלים כי בעת תוך ימים ספורים עלה שמו, פעם כאשר העלוהו המפרים וגילוהו תרות באבן בקיסרית, מת

אייכמן בן פילטוס

מאת ד"ר ישראל אלדר

תת שמו של טיבריוס קיסר, הורעדות ראשונה לו לאחר של שסיפורים אצל מילון ואצל מבישט ואצל האיחאנגליונים. ופעם שעה — פלמלים הגדול ביותר שעושה העם היהודי בניו מרצה. משפט אייכמן בירושלים. ובראותו כיצד בירושלים זו וישב כנסט אדולף אייכמן מרצה היהדים בגלית ידו הוא ראש עצמו כמין ורוש של פונטוס פילאטוס מרצה יהודים בגארן. ובראותו כיצד בירושלים זו וישב כנסט אדולף אייכמן מרצה היהדים בגלית ידו הוא ראש עצמו כמין ורוש של פונטוס פילאטוס מרצה יהודים בגארן. ובראותו כיצד בירושלים זו וישב כנסט אדולף אייכמן מרצה היהדים בגלית ידו הוא ראש עצמו כמין ורוש של פונטוס פילאטוס מרצה יהודים בגארן. ובראותו כיצד בירושלים זו וישב כנסט אדולף אייכמן מרצה היהדים בגלית ידו הוא ראש עצמו כמין ורוש של פונטוס פילאטוס מרצה יהודים בגארן.

אטוס הרחוק בניקון כפיו ונעשה אבסטרון לאדולף אייכמן. ראשיית כל פונטוס פילאטוס הוא בשבילנו הנציב העליון השלישי ביהודה הוא אחד הרודים עם הנציב העזובים שהעמידו רומא על הארץ והידעיות עליו באות מקורות של היסטוריה ניסן בהם לא ניסיון ולא נפלאות ולא הספק אמונות כי אם שיפור עובדות. מילון ופילטוס הם עדי החבטע נגד פונטוס פילאטוס, והם מספרים על מפעיל האחריות שלו. מפעיל פרובקציות נגד היהודים על ידי הכנסת צלמים לירושלים. מפעיל רצח בערטה על ידי סגן חיליים ופמיים מחפשים לחון הערדן לתוך המרון. חיליים אלה שולפים מתאום חרבות הסובחים בכפם.

המוני יהודים בקיסריה כמו ומה עשו הצעירים בחוכם. לא, לא נודן באלה, שררי השעה הם שעת השבון עם פילאטוס כאמור ולא השבון נמי. וככן עשר שעה שלטון רצח ואחר הפילו קיסר רומא לא נחה דעתו מפעיל אלאחר הפילו בשומרונים (בשומרונים ולא כהירודים ודקא) פיסר את פונטוס והתחורר לרומא. ותוכני עשר שנות רצח אלה, בשנה הש' ביצת בערן, ארץ — אם ארץ — אותו מעשה במשפט ישו. גם אם נקבל אותו ככתבו וכל שונו באיחאנגליונים (פרס לוחות סבוכים ששם הוא קישוש פילטוס מאחר לכל הדעות) עדיין רובצות על כתפיו פילאטוס שכל שנות רצח לפני כן ושלוש שנות רצח אחרי כן, כל שגם אם ממשפט זה הוא נגד יודיו נקות אלה חייב ורצה בשבון יהודי. עדיין הוא חייב פיסר את ידיו למרות זאת מגואלות בדם. גם אילו לא ישו את היה כי אם מיליון של שואה היצו כביכול לא להשמידם. ורק באשפתם של אחרים ובשיתוף פעולתם של זקני יהודים, והשמה, גם אז אין ידיו נקות וכתב הוא.

מט היוזם בראש וראשונה להשמיד את האלי מנטים היהודיים הבריאים מבח"ג בירושל' בלון יהודי קפטורוס. אכן, הנציב העליון ששמו היה פונטוס פילאטוס היה מוכן אולי לסבול אינו מן מלכות שמים של מרכז רוחני בפלשטינה. ועל כן ייתכן והציע לחון את ישו ולצילוב את בר אבא. וגם זה כמובן אין בו כדי להציל את הרופח מידי ידיו מותו, דין זקן, אין חנינת בר אבא במסרת על רצח ישו, הוא הרצון לחון יהודי בשם ישו מספרת על הרצון לצלוב יהודי מרד דכר אבא. אין מרחץ ידיים כמספר על מרחץ דמים.

דאי שאין דמיון בין פילאטוס לאייכמן, בין הנציב על הפרובינציה היהודית ובין הממונה על — אפילו על הסעת היהודים בלגד לארשיבין. והוא על פי מכן ירושלים זו שהרים סביב לה, מערות נס' תרות רבות פחוכה. וישנה גם מערה עמוקה המוליכה למרתח שיבוט כידת העם בירושלמי לאותה הצר במגדל דוד שמעבר השני של ההגמה, בה כמסעו עספ פונטוס פילאטוס את ישו, ישנה מערה עמוקה המוליכה להגשפת בן מקום העלב ואבירי צלב הקרס, בין אחד מפתח ריבני יהודה ואחד למשמריו יהודים. אלאמה העלב לא היה צלב קרס. אלאמה פילאטוס לא היה אייכמן. וגם על כך אנו רובם אותו היום את אדולף אייכמן. וגם על כך נטכסים עמו. אם הוא מסור את אשפתו בכל שכבות העם הרומני נאמר לו: אמון, גם המה, גם אתה עספ.

ואם הוא מוצא לעצמו יהודים רומאי ספוני סטיוס פילאטוס, נאמר לו כמו כן: אמון גם הוא גם אלהים. אתה רצית להשלים מה שפיר לאסוס החל בו. ואילו נהגנו כאשר נהגה רומא וירמא קאסריה את ירושלים ושבעה מספנות: וירמא קאסריה יהודה שבוייה, היינו סבקימס מספנות כיום תהו: פילאטוס גרמאניקוס קאסטיס: פילאטוס הרומני שבו, והוא קורס ויודיו וכל אצב יצתה נפשות דם — מאן ועד היום.

ואין נאמר שם באחד המיסטסיכים על השם

פונטוס פילאטוס הידוע בעינינו, ואצל חלק מהכנסיה הנוצרית אף המקדש, הוא זה שהיחסיטוריה שלו מתחילה דוקא באותו מעשה בשנתו מאות פלמלים בניים בעולם, העלולים להתרשם מן הממשל הזה אשר המשיח על עצמו, מהגור הזה שמלס מנסה להתגורר בו. ועל כן, בגלל ההר שיש לצלילו של שם זה בעולם, עדיין מן הראוי לעמוד עליו, על פוטס יוס פילאטוס זה שרש עמו מולחם את הארץ, כי צדק הוא עדיין לעומת אייכמן, שצדק הוא לעומת אייכמן ועדיין חייב מיתה הוא בבית דנים של יהודים בירושלים.

פונטוס פילאטוס הידוע בעינינו, ואצל חלק מהכנסיה הנוצרית אף המקדש, הוא זה שהיחסיטוריה שלו מתחילה דוקא באותו מעשה בשנתו מאות פלמלים בניים בעולם, העלולים להתרשם מן הממשל הזה אשר המשיח על עצמו, מהגור הזה שמלס מנסה להתגורר בו. ועל כן, בגלל ההר שיש לצלילו של שם זה בעולם, עדיין מן הראוי לעמוד עליו, על פוטס יוס פילאטוס זה שרש עמו מולחם את הארץ, כי צדק הוא עדיין לעומת אייכמן, שצדק הוא לעומת אייכמן ועדיין חייב מיתה הוא בבית דנים של יהודים בירושלים.

פונטוס פילאטוס צלב את ישו. ובראשית שאל אתו על פי "ההוקף" הרומאי כמורד בכלית, וסוספת העניינים והביוויים ודאי היו לפנים מיתרת הדיון, והוא צלב אותו על היתור יהודי ועל הכריון ועל עצמו כמלך התיקונים. ויהו עשבותיו ועל ישו ועם את רתו ולמלמדו אשר יהו, פונטוס פילאטוס צלב אותו על היתור ועל ספרו ברומא. וגם אילו היה מסור אר בן סרמים עד דור שלישי, וגם אילו היה — נאמר — קומנודוס יהודי, מתחיל יהודי, בורג צלב וכו' וכו' — הד' בר קיובע הוא שפילאטוס צלב אותו כיהודי. חשבוננו הפנימי עם בגרמים לחוד וחשבוננו עם פילאטוסים — לחוד. לא מלאכתו לא נעשה בידו פילאטוסים וגם אם יהודים הם שהסדירו את ידיו, ליהו, גם אם יהודים הם ששיתפו פעולה ודרשו שפילאטוס שלחם את מורה, הם שפעם בראשם, אך גם זה חשבון פנימי שלנו הוא והוא פילאטוס הרצוח, העולמי אינו

פונטוס פילאטוס צלב את ישו. ובראשית שאל אתו על פי "ההוקף" הרומאי כמורד בכלית, וסוספת העניינים והביוויים ודאי היו לפנים מיתרת הדיון, והוא צלב אותו על היתור יהודי ועל הכריון ועל עצמו כמלך התיקונים. ויהו עשבותיו ועל ישו ועם את רתו ולמלמדו אשר יהו, פונטוס פילאטוס צלב אותו על היתור ועל ספרו ברומא. וגם אילו היה מסור אר בן סרמים עד דור שלישי, וגם אילו היה — נאמר — קומנודוס יהודי, מתחיל יהודי, בורג צלב וכו' וכו' — הד' בר קיובע הוא שפילאטוס צלב אותו כיהודי. חשבוננו הפנימי עם בגרמים לחוד וחשבוננו עם פילאטוסים — לחוד. לא מלאכתו לא נעשה בידו פילאטוסים וגם אם יהודים הם שהסדירו את ידיו, ליהו, גם אם יהודים הם ששיתפו פעולה ודרשו שפילאטוס שלחם את מורה, הם שפעם בראשם, אך גם זה חשבון פנימי שלנו הוא והוא פילאטוס הרצוח, העולמי אינו

ועל רקע זה לא לן הנמנע שאכן פילאטוס ירואה בישו סכנה פחותה יותר לשלטון הרודי מאי מאשר ברבר אבא והוא מציע ליהודים לחונן את איש הרוד הנה, שאולי עם השיר — עוד לפני גולאנץ ומאסרין בובר — לסיחוח הרצוחים. האין זה יהודי נגד מאור בשביל פילאטוס הרומאי? לחינו של פונטוס פילאטוס ודאי צמייה סכנה מסונו. וכן נאמר שם באחד המיסטסיכים על השם